

In order to make significant contributions to the alleviation of poverty, it is essential to work in the mainstream of tourism, which will require an emphasis on two key challenges:

– engaging private sector businesses, including sizeable operations and investors as well as small and micro businesses. This is where tourism wealth is created and distributed. They should be helped to deliver more benefits to the poor, through employment practices, local linkages and pro-poor tourism activities and products, as well as to be more competitive;

– ensuring that tourism destinations as a whole are both competitive and sustainable, addressing issues of resource management and the relationship between tourism and other economic sectors.

Thus, tourism development can be seen as a tool for poverty reduction. It is an important part of the economy, especially in poor countries. Tourism usually aims to set policy and budget priorities for necessary infrastructure, marketing, investment incentives and other interventions that affect overall growth of the economy.

REFERENCES

1. *Tourism, poverty reduction and gender equality / International Labour Organization, 25 September 2013.*

2. *Jonathan Mitchell, Caroline Ashley. Tourism and Poverty Reduction: Pathways to Prosperity. – Earthscan, 2010 – Business & Economics – 157 pages.*

3. *Manual on Tourism and Poverty Alleviation, Practical Steps for Destinations. UNWTO and SNV 2010.*

ВІТАЛІЙ БАБІЙ

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Смалюк Г. Ф.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

Розвиток та активізація туристичних послуг у 21 ст. є наслідком процесів глобалізації. Туризм стає сферою, яка однією з перших відреагувала на процеси лібералізації у світовій економіці. Формування глобальної цивілізації створили передумови до розширення пізнавальної функції людства, ознайомлення із культурними надбаннями та історичними спадщинами різних народів. Саме завдяки інтегрованості країн у глобальний простір до 2020 р. очікується туристичний бум, зокрема, кількість міжнародних туристських прибуттів досягне 1,6 млрд. осіб, з них 1,2 млрд. припадуть на внутрішньо-регіональний туризм, а 0,4 млрд. – це поїздки на далекі відстані [1]. За даними ЮНВТО у 2012 р. число міжнародних туристських прибутків зросло більш ніж на 4% і склало 1035 млрд. дол. США [2].

В Україні є усі передумови для розвитку туристичного бізнесу, але він знаходиться на стадії формування і є однією з найбільш швидко прогресуючих

індустрій. На сьогодні, більшість науковців приходять до думки, що туристична інфраструктура – це не лише надання туристичних послуг, а це й сукупність підприємств, які забезпечують реалізацію інших послуг і товарів. До інфраструктури належать підприємства, що надають послуги переміщення, харчування, розміщення та ін. До додаткових послуг належать банківські, розважальні, торгівельні, побутові та ін.

В Україні для активізації туристичної діяльності відсутня стабільна законодавча база, недостатньо розвинена інфраструктура, яка б відповідала світовим стандартам, низький рівень маркетингу підприємств. Вітчизняні підприємства змушені пристосовуватися до зовнішнього середовища діяльності, у той же час, через фінансові труднощі не можуть проводити належний моніторинг споживачів, кон'юнктури ринку.

З поміж регіонів України Івано-Франківщина вирізняється багатими рекреаційними, природними, бальнеологічними ресурсами, що створюють передумови для залучення туристів на територію області. Добре розвинена система готельного господарства (71,1% від закладів розміщення), у більшості готелів послуги проживання і харчування поєднані, проте проблемою залишаються питання паркінгу. Разом з тим, у більшості заклади розміщення перебувають у приватній власності. За 9 місяців 2013 р. звіт про діяльність туристичної організації представили 65 туристичних підприємств області, серед яких – 21 туроператор та 44 турагенти. 20 суб'єктів господарювання туристичною діяльністю не займалися (у т. ч. 5 туроператорів). Кількість обслужених туристів по області за 9 місяців 2013 р. становить 59852 осіб, кількість екскурсантів – 332215 осіб. Обсяги обслуговування становлять 253,5 млн. грн. [3]. Туристична інфраструктура Івано-Франківської області представлена численними малими та середніми підприємствами.

Дана галузь потребує залучення фінансових ресурсів, передусім, іноземних інвесторів, але посилення політичних та соціально-економічних ризиків стає на перешкоді інвестуванню туристичної діяльності. До основних перешкод діяльності малих підприємств туристичної інфраструктури як Івано-Франківської області, так і України, належать: соціально-економічні умови функціонування, низький рівень розвитку інфраструктури, недостатність власних фінансових ресурсів для розвитку, відсутність пільгових умов діяльності й належної державної підтримки та ін.

Таким чином, пріоритетами функціонування малого підприємництва у туристичній індустрії мають бути: залучення представників до міжнародних програм туризму, підвищення кваліфікації працівників туристичної індустрії, впровадження новітніх інформаційних технологій у діяльність, використання прогресивних маркетингових стратегій розвитку та ін.

ЛІТЕРАТУРА

1. *The Travel & Tourism Competitiveness Report 2010. «Balancing Economic Development and Environmental Sustainability».* – World Economic Forum. Geneva, Switzerland, 2010. – 474 p.

2. ЮНВТО: у 2013 році продовжиться активне зростання міжнародного туризму // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://altu.com.ua/bulletin/bulletin_altu_feb2013.pdf.

3. Аналітична довідка основних фінансово-економічних показників діяльності туристичних підприємств Івано-Франківської області за даними державної статистичної звітності за формою № 1 ТУР (к) за 9 місяців 2013 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://frtt.if.gov.ua/Ukr/turizm/19_11_13_2.htm.

ІРИНА БАСЮК

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Комар Н. В.

РОЗВИТОК МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ

Галузь медичного туризму виступає досить важливою ланкою промисловості та відіграє значну роль у активізації торговельного балансу країни. З макроекономічної точки зору це спричинено рядом демографічних, технологічних змін, глобалізаційних факторів, геополітичних та економічних тенденцій, що включають споживацький попит, цінову стратегію, певні регіональні чи економічні фактори, включаючи економічну політику та капіталовкладення. Медичний туризм – це напрямок туризму, метою якого є організація лікування громадян за кордоном.

В умовах глобалізації охорони здоров'я як однієї з галузей економіки, все більше країн інвестують в медичний туризм. Вони готують висококваліфікованих фахівців у найкращих медичних школах світу, будують комфортабельні клініки, обладнані новітніми технологіями. Як правило, це країни і з високорозвиненою індустрією туризму (Туреччина, Індія, Сінгапур, Таїланд, країни Латинської Америки). Така політика дозволяє пацієнтам – гостям цих країн не тільки вирішувати свої проблеми зі здоров'ям, повною мірою використовуючи всі можливості пропонованого медичного сервісу, але й одночасно відпочивати, знайомитися з місцевими пам'ятками і т. д. [1].

Різні соціально-економічні причини спонукають людей отримувати медичні послуги за кордоном. Більшість учасників таких турів, не маючи можливості своєчасно отримати кваліфіковане лікування на батьківщині, їдуть як в сусідні країни, так і на далекі континенти за конкретними видами лікування (медичний туризм), для уточнення діагнозу і обстеження (діагностичний туризм), для оздоровлення та поліпшення зовнішнього вигляду (оздоровчий туризм). Так, наприклад, для пацієнтів з бідніших країн з невисоким рівнем розвитку медицини (наприклад, країн СНД) поїздка на лікування в країни з традиційно високорозвиненою і просунутою медициною – єдина надія на постановку об'єктивного діагнозу та шанс на одужання. У зв'язку з цим, перш за все, затребувані онкологія, кардіохірургія, ортопедія, нейрохірургія в Німеччині, Ізраїлі, Швейцарії, Австрії, Франції.